

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 28 kwietnia 2014 r.

DPK-III-454-88/14

dot. DP-WPL/0201/6/2014/1

DEPARTAMENT PRAWNY	
dnia:	28. 04. 2014
Nr	.....

Pani
Katarzyna Soblerajska
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sportu i Turystyki

*P. Soblerajska
28.04.14*

konome Pani Minister!

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 kwietnia 2014 r., przy którym przekazano do uzgodnień międzyresortowych projekt rozporządzenia *Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodnika górskiego*, uprzejmie informuję, co następuje.

Ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U z 2013 r., poz. 829) wprowadziła zmiany m.in. w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r., poz. 196). Wskazana powyżej nowelizacja zniósła obowiązek uzyskiwania odpowiednich uprawnień w odniesieniu do pilota wycieczek oraz przewodnika turystycznego miejskiego, terenowego i międzynarodowego przewodnika wysokogórskiego, pozostawiając niezmienną regulację dotyczącą przewodnika górskiego na poszczególne obszary górskie oraz klasy.

Jak wynika z uzasadnienia opinionowanego projektu rozporządzenia, wprowadza on uproszczenia w nabywaniu uprawnień przewodnika górskiego, co jest zgodne z ideą deregulacji zakładającej eliminację zbędnych obciążeń w dostępie obywateli do wykonywania zawodów. Niemniej jednak należy zwrócić uwagę na wątpliwości natury legislacyjnej, które budzi projekt.

Zastrzeżenia wywołują przede wszystkim zakres przedmiotowy projektu. Wydaje się, że część materii określonej w projekcie wykracza poza upoważnienie ustawowe zawarte w art. 34 ust. 1 pkt 1-5 i 8 ustawy o usługach turystycznych. W świetle tego przepisu brak jest bowiem podstaw do określenia w drodze projektowanego rozporządzenia trybu okazywania legitymacji przewodnika górskiego

upoważnionym organom (§ 1 pkt 5 projektu). Ponadto – zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych – egzamin na przewodnika górskiego przeprowadza komisja egzaminacyjna powoływana przez marszałka województwa właściwego ze względu na obszar górski. Brak jest zatem podstaw do normowania w rozporządzeniu spraw związanych z zespołami egzaminacyjnymi, w tym dotyczących sposobu ich powoływania. Ponadto delegacja do wydania rozporządzenia (art. 34 ust. 1 pkt 4 ustawy o usługach turystycznych) obejmuje kwestię programów szkolenia kandydatów na przewodników górskich. Tymczasem w projekcie określono program podstawowego szkolenia specjalistycznego oraz programy uzupełniającego szkolenia dla kandydatów na przewodników górskich poszczególnych klas, będącego w rzeczywistości sposobem podwyższania kwalifikacji przewodnika. Ponadto poza upoważnieniem ustawowym znajdują się kwestie trybu wydawania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia i elementów, które zaświadczenie to powinno zawierać (§ 10 ust. 6 i 7 projektu).

Wątpliwości budzi także projektowana regulacja intertemporalna. Zgodnie z § 26 ust. 1 projektu, uprawnienia przewodnika górskiego nabyte przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, obejmują obszar wskazany w legitymacji, jednak nie większy niż określony odpowiednio w § 5 ust. 1, 2 lub 3 tego rozporządzenia. Na gruncie przywołanego przepisu pozostaje niejasne, na jakim obszarze przewodnik zachowuje uprawnienia uzyskane przed wejściem w życie nowych przepisów. Ponadto zakwestionować należy § 26 ust. 2 projektu. Przepis ten, abstrahując od jego błędnej redakcji („uprawnienia... uprawniają”), stanowi o zachowaniu przez przewodników wszystkich uprawnień nabytych pod rządami różnych przepisów prawnych, choćby dawno już nie obowiązywały albo zostały istotnie zmienione. Na marginesie należy zauważyć, że przedmiotowa kwestia powinna stanowić materię ustawową.

Niezależnie do powyższego należy podnieść, iż Ocena Skutków Regulacji projektu powinna zostać sporządzona na formularzu zgodnie z uchwałą Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r., poz. 979).

Z upoważnienia

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
Michał Królikowski
MICHAIŁ KRÓLIKOWSKI
PODSIEKRETARZ STANU